

2022. évi X. törvény

a Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről¹

Hatályos: 2022. 10. 24. –

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. §² Az Országgyűlés a Megállapodást e törvénnyel kihirdeti.

3. §³ (1) A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét az 1. melléklet tartalmazza.

(2) A Megállapodás hiteles angol nyelvű szövegét a 2. melléklet tartalmazza.

4. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. §, a 3. §, valamint az 1. melléklet és a 2. melléklet a Megállapodás 17. cikk 2. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.⁴

(3) A Megállapodás, a 2. §, a 3. §, valamint az 1. melléklet és a 2. melléklet hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.⁵

5. § E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külgazdasági ügyekért felelős miniszter gondoskodik.

1. melléklet a 2022. évi X. törvényhez⁶

MEGÁLLAPODÁS MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS AZ OMÁNI SZULTÁNSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A BERUHÁZÁSOK ÖSZTÖNZÉSÉRŐL ÉS KÖLCSÖNÖS VÉDELMEÉRŐL

Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya (a továbbiakban: „Szerződő Felek”);

Attól az óhajtól vezérelve, hogy a meglévő gazdasági együttműködést mindkét Szerződő Fél javára kiterjesszék és megerősítsék;

Azzal a szándékkal, hogy kedvező feltételeket teremtsenek és tartsanak fenn az egyik Szerződő Fél beruházóinak beruházásaihoz a másik Szerződő Fél területén;

Annak tudatában, hogy ezeket a célkitűzéseket oly módon kell elérni, amely összhangban van a közegészségügy, a környezetvédelem, a biztonság, a védelem és a fenntartható fejlődés támogatásával és védelmével, valamint a nemzetközileg elismert munkajogoknak és a vállalati társadalmi felelősségvállalás alapelveinek támogatásával;

Attól az óhajtól vezérelve, hogy biztosítsák a beruházók és a fogadó állam jogai és kötelezettségei közötti általános egyensúlyt; és

Annak tudatában, hogy a beruházásoknak a jelen Megállapodással összhangban történő ösztönzése és kölcsönös védelme elősegíti az üzleti kezdeményezéseket a Szerződő Felek között a gazdasági fejlődésük érdekében;

Megállapodtak a következőkben:

1. cikk

Meghatározások

A Megállapodás alkalmazásában:

1. A „beruházás” kifejezés magában foglal minden olyan vagyoni értéket, melyet az egyik Szerződő Fél valamely beruházója birtokol vagy kezel a másik Szerződő Fél területén ez utóbbi törvényeivel és jogszabályaiban meghatározott gazdasági tevékenységekkel kapcsolatban, és egy befektetés jellemzőivel rendelkezik, mint például a tőkére és egyéb forrásokra vonatkozó kötelezettségvállalás, haszon vagy nyereség várása és a kockázatvállalás, és különösen – de nem kizárólag – a következőket jelenti:

(a) az ingó és ingatlan tulajdont, valamint minden egyéb dologi jogot, mint például a jelzálogot, visszatartási jogot és biztosítékot;

(b) a részvényt, az üzletrészt és a társasági tőkerészesedés egyéb formáit;

(c) a kötvényeket, adósleveleket, kölcsönöket és az adósság egyéb formáit;

(d) kulcsátadásos, építési, kezelési, gyártási, bevételmegosztási és egyéb hasonló szerződéseket;

(e) a beruházáshoz kapcsolódó pénzkövetelést vagy gazdasági értékkel rendelkező teljesítés nyújtására vonatkozó követelést;

(f) a szellemi és ipari tulajdonhoz fűződő jogokat, ideértve a beruházáshoz kapcsolódó szerzői jogot, védjegyet, szabadalmat, formatervezési mintát, növényfajta oltalommal és az új növényfajtákkal kapcsolatos jogokat, technikai eljárást, kereskedelmi titkot, földrajzi eredetmegjelölést és kereskedelmi nevet;

(g) minden jogszabály vagy szerződés által biztosított jogot, mint például a koncessziókat, a licenceket, a felhatalmazásokat és az engedélyeket, ideértve azokat, amelyek a természeti erőforrások kutatására, kiaknázására, finomítására, kitermelésére, tárolására, szállítására, továbbítására és forgalmazására vonatkoznak.

A vagyoni érték beruházási formájának későbbi megváltozása nem érinti annak beruházás jellegét, feltételezve, hogy ez a változás annak a Szerződő Félnek a törvényeivel és egyéb jogszabályaival összhangban áll, amelynek területén a beruházás létesült.

2. A „beruházó” kifejezés az egyik Szerződő Fél minden olyan természetes vagy jogi személyét jelenti, aki a másik Szerződő Fél területén beruházást valósított meg;

3. A „természetes személy” kifejezés az olyan természetes személyt jelenti, aki bármelyik Szerződő Fél állampolgára annak törvényei értelmében;

4. A „jogi személy” kifejezés azt a jogalanyt jelenti, amely az egyik Szerződő Fél területén, annak hatályos törvényeivel és jogszabályaival összhangban jött létre, illetve került bejegyzésre, továbbá központi irányítása vagy gazdasági tevékenységének székhelye az egyik Szerződő Fél területén található, valamint ott végez üzleti tevékenységet, legyen az magán- vagy állami tulajdonban.

5. A „hozam” kifejezés a beruházásból származó eredményt jelenti és magában foglalja – különösen, de nem kizárólagosan – a nyereséget, a kamatot, a tőkenyereséget, az osztalékot, a jogdíjat vagy egyéb díjat.

6. A „terület” kifejezés jelenti:

(a) Magyarország tekintetében azt a területet, amely fölött Magyarország a nemzetközi joggal összhangban szuverenitást, felségjogokat vagy joghatóságot gyakorol.

(b) az Ománi Szultánság esetében a szuverenitása alá tartozó földterület, belvizek, felségvizek, légtér, valamint a tengeri területek, nevezetesen az a kizárólagos gazdasági övezet és kontinentális talapat, amelyben az Ománi Szultánság felségjogot és joghatóságot gyakorol a nemzeti törvényeivel és a nemzetközi jog rendelkezéseivel összhangban.

7. A „szabadon átváltható pénznem” kifejezés azt a pénznemet jelenti, amelyet széles körben használnak fizetésre nemzetközi üzleti tranzakciók során és széles körben forgalmaznak a vezető nemzetközi devizapiacokon, amennyiben ez nem ellentétes egyik Szerződő Fél jogszabályaival sem, függetlenül attól, hogy a Nemzetközi Valutaalap miként határozza meg a szabadon átváltható és szabadon használható pénznemek körét.

2. cikk

A beruházások ösztönzése és védelme

1. Mindkét Szerződő Fél ösztönzi a másik Szerződő Fél beruházóit, és kedvező körülményeket teremt számukra annak érdekében, hogy területén beruházást létesítsenek, továbbá törvényeivel és jogszabályaival összhangban lehetővé teszi az ilyen beruházások létrehozását.

2. Mindkét Szerződő Fél – a 3–6. bekezdésekkel összhangban – a saját területén tisztességes és méltányos bánásmódot, teljes körű védelmet és biztonságot nyújt a másik Szerződő Fél beruházóinak és az általuk létesített beruházások tekintetében.

3. A beruházások vonatkozásában a tisztességes és méltányos elbánás biztosítására vonatkozó kötelezettség megszegésének minősülnek az alábbi intézkedések vagy intézkedéssorozatok:

(a) az igazságszolgáltatás megtagadása büntető-, polgári vagy közigazgatási eljárás során;

(b) eljárási szabályok súlyos megsértése – ideértve az átláthatóság súlyos megsértését és a hatékony jogorvoslathoz való jog érvényesülésének sérelmét – a bírósági vagy közigazgatási eljárás során;

(c) a nyilvánvaló önkényesség;

(d) nyilvánvalóan jogellenes alapon történő célzott hátrányos megkülönböztetés, például nemi, faji vagy vallási hovatartozás alapján; vagy

(e) a zaklatás, kényszerítés vagy hatalommal való visszaélés.

A Szerződő Felek bármelyik Szerződő Fél kérésére felülvizsgálhatják a tisztességes és méltányos bánásmód biztosítására vonatkozó kötelezettség tartalmát, hogy az tükrözze a nemzetközi szokásjog elvárásait.

4. Az egyértelműség érdekében, a „teljes körű védelem és biztonság” a Szerződő Félnek a beruházók és az érintett beruházások fizikai biztonságával kapcsolatos kötelezettségére vonatkozik.

5. A jelen Megállapodás valamely más rendelkezésének vagy egy ettől különböző nemzetközi megállapodásnak a megsértése nem jelenti e cikk megsértését.

6. Az a tény, hogy egy intézkedés a nemzeti jog valamely rendelkezését sérti, önmagában nem minősül e cikk megsértésének; bíróságnak kell mérlegelnie, hogy valamelyik Szerződő Fél jelen cikk 2. bekezdésében foglalt kötelezettségekkel összeegyeztethetetlenül járt-e el.

7. A Szerződő Felek elismerik, hogy helytelen ösztönözni a beruházásokat a hazai alapvető munkaügyi normák, a közegészségügyi, a biztonsági vagy a környezetvédelmi intézkedések enyhítésével. Nem mondhatnak le, illetve nem térhetnek el, illetve nem ajánlhatják fel a lemondást vagy az egyéb módon történő eltérést ezektől az intézkedésektől annak érdekében, hogy ösztönözzék a beruházásoknak a területükön történő létrehozását, megszerzését, kiterjesztését vagy megtartását.

3. cikk

Beruházás és szabályozási intézkedések

1. A jelen Megállapodás rendelkezései nem befolyásolják a Szerződő Felek azon jogát, hogy területükön belül megkülönböztetésmentesen hozzanak szabályozási intézkedéseket olyan jogszerű szakpolitikai célkitűzések megvalósítása érdekében, mint például a közegészségügy, a biztonság, a környezet védelme és a szociális vagy fogyasztóvédelem.

2. Pusztán az a tény, hogy valamely Szerződő Fél olyan szabályozást alkalmaz – beleértve a törvényeinek és a rendeletek módosítását is –, amely negatívan érinti a beruházásokat vagy befolyásolja a beruházó által várható nyereséget, önmagában még nem feltétlenül minősül a jelen Megállapodásból fakadó kötelezettségek megsértésének.

3. Az egyértelműség érdekében, valamely Szerződő Fél arra vonatkozó döntése, hogy nem nyújt, nem hosszabbít meg vagy nem tart fenn egy támogatást:

(a) és sem jogszabály, sem szerződés alapján nem áll fenn kötelezettség a támogatás nyújtására, meghosszabbítására vagy fenntartására vonatkozóan; vagy

(b) arra a támogatás nyújtásához, meghosszabbításához vagy fenntartásához kapcsolódó feltételekkel összhangban kerül sor, az nem minősül a jelen Megállapodás rendelkezései megsértésének.

4. A jelen Megállapodás egyik rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy kizárja bármelyik Szerződő Fél számára, hogy a támogatás nyújtását megszüntesse vagy a támogatást visszafizettesse, továbbá nem értelmezhető úgy, hogy az érintett Szerződő Fél kártalanítani köteles ezért a beruházót, ha az ilyen intézkedésre a Szerződő Felek között fennálló nemzetközi kötelezettségeknek való megfelelés érdekében van szükség vagy ha azt az illetékes bíróság, közigazgatási bíróság vagy más illetékes hatóság rendelte el.

4. cikk

Nemzeti és legnagyobb kedvezményes elbánás

1. Mindkét Szerződő Fél a másik Szerződő Fél beruházóit és beruházásait olyan elbánásban részesíti, amely nem kevésbé kedvező, mint az az elbánás, amelyet saját beruházói és azok beruházásai számára hasonló körülmények között területén beruházásai fenntartása, működtetése, igazgatása, használata, élvezete, értékesítése vagy velük való rendelkezés vonatkozásában biztosítana.

2. Egyik Szerződő Fél sem köteles ugyanolyan bánásmódban részesíteni a másik Szerződő Fél beruházóit a saját beruházóikkal szemben a földterületek és ingatlanok tulajdonjogának, valamint a támogatások és kedvezményes kölcsönök megszerzése tekintetében.

3. Mindkét Szerződő Fél a másik Szerződő Fél beruházóit és azok beruházásait olyan elbánásban részesíti a területén létrehozott beruházásaik lebonyolítása, működtetése, igazgatása, fenntartása, használata, élvezete, értékesítése vagy a velük való rendelkezés tekintetében, amely nem kevésbé kedvező, mint egy harmadik állam beruházói vagy azok beruházásai részére hasonló körülmények között biztosított elbánás.

4. Az egyértelműség érdekében a Szerződő Felek rögzítik, hogy a 3. bekezdésben hivatkozott „elbánás” nem foglalja magában a beruházó és állam közötti beruházásokkal kapcsolatos viták megoldására irányuló, más beruházási szerződésekből vagy bármely más megállapodásokban szereplő eljárásokat. A más nemzetközi beruházási szerződésekből vagy kereskedelmi megállapodásokban szereplő lényeges kötelezettségek önmagukban nem minősülnek „elbánásnak”, ezért az azokból fakadóan elfogadott vagy fenntartott intézkedések hiánya nem jelenti e cikk Szerződő Felek általi megsértését.

5. A jelen Megállapodásnak a nemzeti elbánásra és a legnagyobb kedvezményes elbánásra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók a Szerződő Fél által jelenlegi vagy jövőbeli vámunió, gazdasági vagy monetáris unió, közös piac vagy szabadkereskedelmi övezet tagjaként való kötelezettségei alapján nyújtott előnyökre.

6. A Szerződő Felek tudomásul veszik, hogy a Szerződő Félnek a vámunió, gazdasági vagy monetáris unió, közös piac vagy szabadkereskedelmi övezet tagjaként való kötelezettségei magukban foglalják azon nemzetközi szerződésből vagy viszonyossági megállapodásból fakadó kötelezettségeket, amelyeket a vámunió, gazdasági vagy monetáris unió, közös piac vagy szabadkereskedelmi övezet köt.

7. E cikk rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Felek kötelesek a másik Szerződő Fél beruházóira vagy az általuk létrehozott beruházásokra vagy az azokon elért hozamra olyan elbánás, preferencia vagy kiváltság előnyeit kiterjeszteni, amelyeket az előbbi Szerződő Fél:

(a) olyan többoldalú nemzetközi beruházásvédelmi megállapodás alapján nyújthat, amelyben valamelyik Szerződő Fél részes fél vagy azzá válhat; vagy

(b) olyan nemzetközi megállapodás vagy konstrukció alapján nyújthat, amely teljes egészében vagy főként az adózással kapcsolatos.

5. cikk**Kártalanítás veszteségeért**

1. Ha bármelyik Szerződő Fél beruházóinak a beruházásai vagy azok hozamai háború, fegyveres összeütközés, országos szükségállapot, felkelés, lázadás, zavargás vagy egyéb hasonló esemény miatt a másik Szerződő Fél területén veszteséget szenvednek, az utóbbi Szerződő Fél a helyreállítás, kártalanítás, kárpótlás vagy egyéb rendezés tekintetében olyan bánásmódban részesíti azokat, amely nem kedvezőtlenebb, mint az utóbbi Szerződő Fél által az azonos körülmények között a saját beruházóinak vagy bármelyik harmadik állam beruházóinak biztosított bánásmód közül a kedvezőbb.

2. Nem érintve ennek a cikknek az 1. bekezdésében foglaltakat, az egyik Szerződő Fél azon beruházói számára, akik abban a bekezdésben foglalt események miatt a másik Szerződő Fél területén veszteségeket szenvednek abból kifolyólag, hogy:

(a) beruházásukat, vagy annak egy részét a másik Szerződő Fél hadserege, illetve hatóságai igénybe vették; vagy

(b) beruházásukat, vagy annak egy részét a másik Szerződő Fél hadserege, illetve hatóságai megsemmisítették, és erre nem harci cselekmények folytán vagy a helyzet szükségszerűsége miatt került sor,

azonnali, megfelelő és tényleges kártalanítás vagy helyreállítás jár indokolatlan késedelem nélkül azon Szerződő Fél részéről, melynek a területén a veszteség bekövetkezett.

6. cikk**Kisajátítás**

1. A saját területén egyik Szerződő Fél sem – sem közvetlenül, sem a kisajátításokkal egyenértékű intézkedésekkel (a továbbiakban: kisajátítás) – sajáthatja ki és nem államosíthatja a másik Szerződő Fél beruházóinak beruházásait, kivéve:

(a) közérdekből;

(b) megkülönböztetéstől mentes módon;

(c) azonnali, megfelelő és tényleges kártalanítás kifizetésekor, e cikknek megfelelően; és

(d) a vonatkozó törvényekkel és rendeletekkel összhangban.

2. Az e cikk 1. bekezdésének (c) pontjában említett kártalanítást:

(a) haladéktalanul be kell fizetni, és szabadon átutalható egy szabadon átváltható pénznemben;

(b) egyenértékű a kisajátított beruházásnak közvetlenül a kisajátítás előtti piaci értékével (a továbbiakban: a kisajátítás időpontja); és

(c) nem tükrözi az értékváltozást, amely azért történt, mert a tervezett kisajátítás korábban ismertté vált.

3. A kártalanításnak tartalmaznia kell a kamatot, amelyet a kisajátítás napjától a tényleges kifizetés napjáig érvényes 6 (hat) hónapos LIBOR alapján kell kiszámítani, valamint ténylegesen realizálhatónak és szabadon átutalhatónak kell lennie egy szabadon átváltható pénznemben az átutalás időpontjában érvényes piaci árfolyamon.

4. A cikk alkalmazásában:

(a) A kisajátítással egyenértékű intézkedések (a továbbiakban: közvetett kisajátítás) valamely Szerződő Fél olyan intézkedésének vagy intézkedéssorozatának eredményeként állnak elő, amelynek hatása – a tulajdonjog elvonása vagy nyílt lefoglalás nélkül is – egyenértékű a közvetlen kisajátítással;

(b) tényeken alapuló, eseti vizsgálatot igényel annak megállapítása, hogy egy adott tényállás mellett valamelyik Szerződő Fél intézkedésének vagy intézkedései sorozatának a közvetlen kisajátítással egyenértékű hatása van-e, figyelembe véve többek között az alábbi tényezőket: (i) az intézkedés vagy az intézkedések sorozatának gazdasági hatása, bár pusztán az a tény, hogy valamelyik Szerződő Fél intézkedése vagy intézkedéseinek sorozata hátrányosan érinti egy beruházás gazdasági értékét, nem alapozza meg annak megállapítását, hogy közvetett kisajátítás történt, (ii) a Szerződő Fél intézkedésének vagy intézkedéssorozatának időtartama, (iii) az intézkedések vagy az intézkedéssorozat jellege, főleg a célja és a tartalma; és

(c) nem jelent közvetett kisajátítást a Szerződő Felek olyan, megkülönböztetéstől mentes intézkedése vagy intézkedéssorozata, amelyet jóhiszeműen és önkényesség nélkül, valamilyen közérdek miatt – beleértve a közegészségügyi, közbiztonsági és környezetvédelmi célokat – dolgoznak ki és alkalmaznak, az elérni kívánt célhoz szükséges és azzal arányos mértékben.

5. Bármelyik Szerződő Fél azon beruházója, akinek a beruházásait kisajátítás érintette, jogosult arra, hogy ügyét a beruházás fogadó Szerződő Felének illetékes testülete haladéktalanul megvizsgálja a beruházásuk értékelésére és a kártalanítás kifizetésére vonatkozóan, e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

7. cikk

Átutalások

1. A Szerződő Felek engedélyezik a beruházásokkal és hozamokkal kapcsolatos kifizetések szabad átutalhatóságát. Az átutalásoknak szabadon átváltható pénznemben kell történniük, összhangban annak a Szerződő Felének a törvényeivel és jogszabályaival, ahol a beruházást létrehozták, minden korlátozás vagy indokolatlan késedelem nélkül. Az ilyen átutalások különösen a következőket foglalják magukban:

- (a) a tőkét és a beruházás fenntartására vagy növelésére fordított pótlólagos összegeket;
- (b) a jelen Megállapodás 1. cikkének 3. bekezdésében meghatározott hozamokat;
- (c) a beruházás működtetése során felmerülő költségek fedezéséhez szükséges összegeket, mint például a jogdíjak és licencdíjak, vagy egyéb, hasonló költségek;
- (d) a szerződések értelmében tett kifizetéseket, ideértve a hitelszerződésekkel kapcsolatos kifizetéseket;
- (e) a beruházás részleges vagy teljes eladásából vagy felszámolásából befolyó összegeket;
- (f) a másik Szerződő Fél természetes személyeinek és bármely harmadik állam természetes személyének jövedelme és javadalmazása, akik számára engedélyezett a területén végzett Beruházással kapcsolatos tevékenységek folytatása;
- (g) a jelen Megállapodás 5. és 6. cikke szerinti kártalanítási kötelezettségeket; és
- (h) a jelen Megállapodás 10. cikke szerinti vitarendezésből származó kifizetéseket.

2. Az átutalásokat azt követően kell teljesíteni, hogy a beruházó eleget tett valamennyi, a beruházás helye szerinti Szerződő Fél területén hatályban lévő törvényekben előírt pénzügyi kötelezettségének.

3. E Cikk egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az megakadályozza a Szerződő Feleket abban, hogy az átutalást késleltessék vagy megakadályozzák a következőkre vonatkozó törvényeiknek méltányos, megkülönböztetéstől mentes és jóhiszemű alkalmazása révén:

- (a) csőd, fizetésképtelenség vagy a hitelezők jogainak védelme;
- (b) értékpapírok, tőzsdai határidős ügyletek, opciós ügyletek vagy származtatott ügyletek megkötése, az azokkal való kereskedelem és ügyletek;
- (c) büntetendő vagy bűncselekmények;
- (d) átutalásokhoz kapcsolódó pénzügyi jelentéstételi vagy nyilvántartási kötelezettség, amikor ez a bűnüldöző vagy a pénzügyi szabályozó hatóságok részére történő segítségnyújtás érdekében szükséges; vagy
- (e) a végzések vagy az ítéletek végrehajtásáról való gondoskodás bírósági eljárásokban.

4. A jelen Megállapodás alkalmazásában az átutalást szabadon átváltható pénznemben kell teljesíteni az átutalás időpontjában érvényes piaci árfolyamon, hacsak másként nem állapodnak meg. Ha ilyen árfolyam nem létezik, eltérő megállapodás hiányában a hivatalos árfolyamot kell alkalmazni.

8. cikk

Jogátruházás

1. Amennyiben az egyik Szerződő Fél vagy annak kijelölt ügynöksége a másik Szerződő Fél területén megvalósult beruházására vonatkozóan nyújtott garancia, kártalanítás vagy biztosítás alapján saját beruházóinak kifizetést teljesít, az utóbbi Szerződő Fél elismeri:

- (a) a beruházó bármilyen jogának vagy követelésének átszállását az előbbi Szerződő Félre vagy annak kijelölt ügynökségére az annak országában érvényes valamely jogszabály vagy jogügylet útján, valamint,
- (b) hogy az előbbi Szerződő Fél vagy annak kijelölt ügynöksége jogutódlás címén jogosult a beruházó jogainak gyakorlására és követeléseinek érvényesítésére, – beleértve a 10. cikkben említett, a Szerződő Fél és a másik Szerződő Fél beruházója közötti beruházási viták rendezéséről szólókat – továbbá átvállalja a beruházással kapcsolatos kötelezettségeket.

2. Az átruházott jogok és követelések nem haladhatják meg a beruházó eredeti jogait és követeléseit.

9. cikk

Kulcsfontosságú személyzet belépése

A Szerződő Felek jogszabályaikkal összhangban megkönnyítik a másik Szerződő Fél beruházói és kulcsfontosságú személyzetük számára – akiknek a munkája összefügg a beruházásokkal, például azok, akik magas szintű vezetői pozícióval rendelkeznek, vagy speciális ismereteket igényelnek – a belépéshez, tartózkodáshoz és munkavégzéshez szükséges engedélyek megadását.

10. cikk

Beruházási viták rendezése az egyik Szerződő Fél és a másik Szerződő Fél valamely beruházója között

1. Az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél között felmerülő, a Megállapodásnak az utóbbi Szerződő Fél területén megtörtént állítólagos megszegésével kapcsolatos vitákat a vitában álló feleknek – amennyiben lehetséges – peren kívül, tárgyalások útján kell egymás közt rendezniük.

2. A tárgyalások azon a napon kezdődnek, amikor az egyik Szerződő Fél kifogással élő beruházója írásban kéri a másik Szerződő Felet a vitás kérdés megtárgyalására. A vita peren kívüli, tárgyalásos rendezésének megkönnyítése végett az írásbeli értesítésben tételesen fel kell sorolni a vitás kérdéseket, a vita tényállását, a kifogással élő beruházó megállapításait (ideértve a bizonyítékként szolgáló dokumentumokat is), valamint ezek feltételezett jogalapját. Az attól a naptól számított 90 (kilencven) napon belül, hogy az egyik Szerződő Fél panasszal élő beruházója írásban kérte fel tárgyalásra a másik Szerződő Felet, eltérő megegyezés hiányában legalább egy konzultációt meg kell tartani.

3. Ha az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél közötti vita az ilyen tárgyalásokra vonatkozó igény írásbeli benyújtása utáni 6 (hat) hónapon belül nem rendezhető ily módon, akkor az érintett beruházónak jogában áll a vitát betervezni:

- (a) annak a Szerződő Félnek az illetékes bíróságához, amelynek a területén a beruházás létesült;
- (b) az Államok és más államok természetes és jogi személyei közötti beruházási viták rendezéséről Washingtonban, 1965. március 18-án kelt Egyezmény vonatkozó rendelkezései szerint a Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központjához (ICSID), amennyiben mindkét Szerződő Fél részese az Egyezménynek;
- (c) olyan nemzetközi ad hoc választottbírósághoz, amely az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságának (UNCITRAL) választottbírósági szabályzata szerint jött létre. A vitában álló felek írásban megállapodhatnak abban, hogy eltérnek a választottbírósági szabályzattól;

(d) nemzetközi választottbírósági eljárás a Beruházási Viták Rendezése Nemzetközi Központjának (ICSID) Titkársága által az eljáráshoz szükséges kiegészítő intézkedések szabályai (továbbiakban „Az ICSID kiegészítő intézkedések szabályai”) szerint, amennyiben a vitát kezdeményező Szerződő Fél vagy a beruházó állama szerinti Szerződő Fél – de mindkettő nem – részese az Államok és más államok természetes és jogi személyei közötti beruházási viták rendezéséről szóló, Washingtonban, 1965. március 18-án kelt Egyezménynek; vagy

- (e) a vitában részt vevő felek megállapodása szerinti bármely egyéb vitarendezési forma keretében.

4. A vitának az e cikk 3. bekezdésének (b)–(e) pontjában említett egyik bíróság elé történő benyújtását követően a beruházónak nincs joga arra, hogy a vitát más rendezési mechanizmusban is benyújtsa.

Abban az esetben, ha a 3. bekezdés (a) pontja alapján beruházási vitát szeretnének rendezni, a 3. bekezdés (b)–(e) pontjaiban meghatározott bármely választottbíróági vagy vitarendezési módot csak akkor lehet igénybe venni, ha a vitató beruházó a vitató Szerződő Fél törvényi és rendeleti rendelkezéseivel összhangban visszavonja az ilyen nemzeti jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó igényét, mielőtt arról jogerős határozat születne.

5. Ha az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél közötti vita a jelen cikk 2. bekezdésében említett, tárgyalásokra vonatkozó igény írásbeli benyújtása utáni 6 (hat) hónapon belül nem rendezhető, és ezért a kifogással élő beruházó a vitát a 3. bekezdés (a)–(e) pontjában felsorolt valamelyik fórum elé kívánja terjeszteni, akkor – legkésőbb a vita bírósági beterjesztésével egyidejűleg – köteles ebbéli szándékáról írásban értesíteni a másik Szerződő Felet.

6. A beruházó az 1. és 2. bekezdésében foglaltak szerint, a 3. bekezdéssel összhangban csak akkor kérelmezhet választottbíróági vitarendezést, ha még nem telt el 3 (három) év attól az időponttól kezdődően, hogy a beruházó először szerzett vagy szerezhett volna tudomást a feltételezett jogsértésről és arról, hogy őt veszteség vagy kár érte.

7. Határozatainak meghozatala során a bíróság a jelen Megállapodást a szerződések jogáról szóló Bécsi Egyezmény és a Szerződő Felek között alkalmazandó egyéb nemzetközi jogszabályok és elvek szerinti értelmezésnek megfelelően alkalmazza. Az egyértelműség érdekében, a Szerződő Felek nemzeti joga nem képezi részét az alkalmazandó jognak, amikor a bíróság meghozza a határozatát. Magyarország vonatkozásában a nemzeti jog magában foglalja az Európai Unió jogát.

8. A 3. bekezdés (b)–(e) pontjaiban hivatkozott választottbíróáságnak nincs joghatósága a jelen Megállapodást feltételezetten sértő intézkedés valamely Szerződő Fél nemzeti joga szerinti jogszerűségének megállapításában. Az egyértelműség érdekében annak eldöntése céljából, hogy valamely intézkedés összhangban áll-e a Megállapodás rendelkezéseivel, a választottbíróóság csak tényként veheti figyelembe a Szerződő Fél nemzeti jogát. Ennek során a választottbíróóság követi a nemzeti jognak az adott Szerződő Fél bíróságai vagy hatóságai általi értelmezését, és a nemzeti jognak a választottbíróóság általi értelmezése nem kötelező az érintett Szerződő Fél bíróságaira vagy hatóságaira nézve.

9. A bíróság tagjainak jelölt választottbírák függetlenek. A választottbírák

(a) nem állhatnak kapcsolatban egyetlen kormánnyal sem,

(b) nem fogadhatnak el utasításokat semmilyen szervezettől vagy kormánytól a vitához kapcsolódó ügyek tekintetében,

(c) nem vehetnek részt olyan vita elbírálásában, amely közvetlen összeférhetlenséget eredményezne. A választottbíráknak meg kell felelniük az Ügyvédi Kamarák Nemzetközi Egyesülete nemzetközi választottbíráskodásban előforduló összeférhetlenségről szóló iránymutatásainak. Ezenkívül kinevezésüktől kezdve nem járhatnak el valamely fél által kinevezett szakértőként vagy tanúként semmilyen folyamatban lévő vagy új, a jelen Megállapodás vagy bármely más nemzetközi megállapodás hatálya alá tartozó beruházással kapcsolatos vitában. A Szerződő Felek a jelen cikkhez kapcsolódó viták során a választottbírók számára alkalmazandó egyedi magatartási kódexről tárgyalnak, amelyben a magatartási kódex betartásával kapcsolatos döntéseket egy, a Választottbíróáson kívüli személy hozza meg.

10. A döntés a vitában érintett felekre nézve végleges és kötelező érvényű, és azt az adott döntésnek megfelelően, a döntésben feltüntetett időpontig annak a Szerződő Félnek a törvényével összhangban kell végrehajtani, amelynek területén a beruházás létesült.

11. Amennyiben a Szerződő Felek között olyan nemzetközi megállapodás lép hatályba, amely a jelen Megállapodás keretében felmerülő viták vonatkozásában többoldalú beruházási választottbíráskodást és/vagy többoldalú jogorvoslati mechanizmust ír elő, a jelen Megállapodás vonatkozó részei a továbbiakban nem alkalmazandók.

12. A vitában részt vevő Szerződő Fél a választottbíráskodás vagy a választottbíróági határozat végrehajtásának egyetlen szakaszában sem emelhet kifogást azzal a kijelentéssel, hogy a Beruházó – aki a vita másik fele – kártalanításban részesült a veszteségeinek teljes vagy részleges fedezésére kártalanítási, garancia- vagy biztosítási szerződés alapján.

11. cikk

A Szerződő Felek közötti jogviták rendezése

1. A Szerződő Felek között jelen Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatosan felmerült jogvitákat lehetőség szerint konzultációk, illetve tárgyalások útján kell rendezni diplomáciai csatornákon keresztül.

2. Ha a vita ily módon 6 (hat) hónapon belül nem rendezhető attól a naptól számítva, amelyen valamelyik Szerződő Fél írásban kérte az ilyen konzultációt vagy tárgyalást, azt bármelyik Szerződő Fél kérésére a jelen cikk rendelkezései szerinti, háromtagú választottbíróóság elé kell terjeszteni.

3. A választottbíróóságot minden egyes esetben a következő módon kell megalakítani. A választottbíróási eljárás iránti kérelem kézhezvételétől számított 2 (két) hónapon belül mindkét Szerződő Fél kijelöli a bíróság egy-egy tagját. Ezt követően ezen 2 (két) tagnak egy harmadik állam állampolgárát kell kiválasztania, amely diplomáciai kapcsolatot tart fenn mindkét Szerződő Féllel, akit a bíróság elnökévé (a továbbiakban: „elnök”) jelölnek ki. A bíróság elnökét a 2 (két) másik tag kijelölésének időpontjától számított 3 (három) hónapon belül ki kell jelölni.

4. Amennyiben a jelen cikk 3. bekezdésében meghatározott határidőkön belül a szükséges kijelölések nem történtek meg, eltérő megállapodás hiányában bármelyik Szerződő Fél a Nemzetközi Bíróság elnökét felkérheti a szükséges kijelölések megtételére. Ha a Nemzetközi Bíróság elnöke valamelyik Szerződő Fél állampolgára, vagy valamilyen más ok akadályozza az említett tisztség ellátásában, az alelnököt kell felkérni a szükséges kijelölések megtételére. Ha az alelnök valamelyik Szerződő Fél állampolgára, vagy ő is akadályoztatva van az említett tisztség ellátásában, a Nemzetközi Bíróságnak azt a rangidős tagját kell felkérni a kijelölések megtételére, aki egyik Szerződő Félnek sem állampolgára.

5. A Szerződő Felek egyéb rendelkezéseit figyelembe véve a bíróság eljárási szabályait maga határozza meg.

6. A bíróság döntését a jelen Megállapodás rendelkezései, valamint a vonatkozó nemzetközi jogi szabályok és alapelvek alapján hozza meg.

7. A választottbíróóság döntését szavazattöbbséggel hozza.

8. Mindkét Szerződő Fél maga viseli a választott bírójának, valamint a választottbíróási eljárásban való képviselésének a költségeit; az elnök költségeit és a fennmaradó költségeket a Szerződő Felek egyenlő arányban viselik, kivéve, ha a választott bíróság másként nem dönt.

9. A bíróság döntései véglegesek és kötelezőek mindkét Szerződő Fél számára.

12. cikk

Átláthatóság

A jelen Megállapodás alapján Magyarország ellen indított választottbíróási eljárásokra az UNCITRAL beruházó és állam közötti, szerződésen alapuló választottbíróási eljárás átláthatóságáról szóló szabályokat kell alkalmazni. Az Ománi Szultánság megfelelően mérlegeli az UNCITRAL beruházó és állam közötti, szerződésen alapuló választottbíróási eljárás átláthatóságáról szóló szabályoknak az alkalmazását egy, a jelen Megállapodás alapján az Ománi Szultánság ellen esetlegesen indított választottbíróási eljárás során. A jelen Megállapodás vagy az alkalmazandó választottbíróási szabályok egyetlen rendelkezése sem akadályozhatja meg az Európai Unió és Magyarország közötti információcserét a jogvitákkal kapcsolatban. Mindkét Szerződő Fél közzéteszi vagy más módon nyilvánosan elérhetővé teszi az általánosan alkalmazandó törvényeit és rendeleteit, valamint a nemzetközi megállapodásokat, amelyek befolyásolhatják a másik Szerződő Fél beruházóinak az előző Szerződő Fél területén történő Beruházásait.

13. cikk

Egyéb szabályok és különleges kötelezettségek alkalmazása

Ha valamelyik Szerződő Fél törvényei vagy azoknak a meglévő vagy jövőbeli két- vagy többoldalú megállapodásokból eredő kötelezettségeik, amelyeknek részes felei, a jelen Megállapodáson kívül olyan általános vagy különös rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek a másik Szerződő Fél beruházásai és beruházói számára kedvezőbb bánásmódot biztosítanak, mint amit a jelen Megállapodás előír, az ilyen rendelkezések felülírják ezt a Megállapodást, amennyiben kedvezőbbek.

14. cikk

A Megállapodás hatálya

A Megállapodást az egyik Szerződő Fél területén, annak törvényeivel és jogszabályaival összhangban a másik Szerződő Fél beruházói által a Megállapodás hatálybalépése előtt vagy azt követően megvalósított beruházásokra kell alkalmazni, de nem alkalmazható olyan beruházással kapcsolatos jogvitára vagy követelésre, amely a Megállapodás hatálybalépése előtt merült fel, vagy amelyet a hatálybalépés előtt rendeztek.

15. cikk

Egyeztetések

Bármelyik Szerződő Fél kérésére a másik Szerződő Fél hozzájárul ahhoz, hogy a Megállapodás értelmezéséről vagy alkalmazásáról egyeztessenek, melyet diplomáciai úton kell közölni. Az egyik Szerződő Fél kérésére a lehetséges mértékig információcsere történik arról, hogy a másik Szerződő Fél törvényei, jogszabályai, határozatai, igazgatási gyakorlatai, eljárásai vagy szakpolitikai milyen hatással lehetnek a jelen Megállapodás hatálya alá tartozó beruházásokra.

16. cikk

Általános kivételek

1. A Megállapodásban semmi sem értelmezhető akként, hogy a Szerződő Felet akadályozhatja abban, hogy prudenciális okokból pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos elővigyázatossági intézkedéseket vezessen be vagy tartson fenn, mint például:

(a) beruházók, betétesek, kötvénytulajdonosok vagy azoknak a személyeknek a védelme, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn egy pénzügyi szolgáltató részéről; és

(b) a Szerződő Fél pénzügyi rendszere integritásának és stabilitásának biztosítása.

Amennyiben ezek az intézkedések nem felelnek meg a jelen Megállapodás rendelkezéseinek, nem használhatók fel arra, hogy a Szerződő Felek elkerüljék a jelen Megállapodás szerinti kötelezettségeiket.

2. (a) A jelen Megállapodásban semmi sem értelmezhető úgy, hogy a Szerződő Felet akadályozza abban, hogy fizetési mérlegének súlyos nehézsége vagy annak veszélye esetén átutalásokat korlátozó intézkedéseket vezessen be, különös tekintettel a határokon átnyúló tőkeügyletekre és a 7. cikkre (Átutalások), és olyan esetekben, amikor kivételes körülmények között a tőkemozgások komoly nehézségeket okoz(hat)nak a makrogazdasági irányításban, különösen a monetáris és az árfolyam-politikák vonatkozásában.

(b) Az e cikk (a) pontjában említett intézkedések/intézkedéseket/intézkedéseknek:

(i) méltányosak, jóhiszeműek, nem önkényesek és nem indokolatlanul megkülönböztetőek;

(ii) nem haladhatják meg az (a) pontban meghatározott ügyek kezeléséhez szükséges hatáskört;

(iii) átmeneti jellegűek, és azokat a lehető leghamarabb meg kell szüntetni, amint a körülmények azt megengedik;

(iv) haladéktalanul be kell jelenteni a másik Szerződő Félnek; és

(v) el kell kerülniük a másik Szerződő Fél kereskedelmi, gazdasági és pénzügyi érdekeinek szükségtelen megsértését.

Az ilyen intézkedéseket az érintett Szerződő Fél az egyéb nemzetközi kötelezettségeinek megfelelően hozza meg, ideértve a WTO Megállapodás és a Nemzetközi Valutaalap Alapokmánya alapján fennálló kötelezettségeket.

3. A jelen Megállapodás rendelkezései:

(a) nem értelmezhetők úgy, hogy bármelyik Szerződő Felet akadályozzák olyan intézkedések meghozatalában, amelyek alapvető biztonsági érdekeinek védelmében szükségesek, amelyek magukban foglalhatják a vám-, gazdasági vagy monetáris unióban, egy közös piacon vagy egy szabadkereskedelmi övezetben való tagságából fakadó érdekeket és intézkedéseket:

(i) a fegyverek, lőszeres és hadieszközök kereskedelme, valamint más olyan áruk, anyagok, szolgáltatások és technológiák forgalmazása és ezekkel kapcsolatos kereskedelmi ügyletek tekintetében, amelyek közvetlen vagy közvetett célja katonai, vagy más biztonsági létesítmény ellátása,

(ii) háború vagy a nemzetközi kapcsolatokban beálló más szükségállapot idején, vagy

(iii) az atomfegyverek és más nukleáris robbanóeszközök elterjedését tiltó nemzeti szabályok vagy nemzetközi egyezmények végrehajtása vonatkozásában; vagy hasadó anyagokhoz vagy olyan anyagokhoz, amelyekből származnak; vagy

(b) nem akadályozhatják egyik Szerződő Felet sem abban, hogy az ENSZ nemzetközi béke és biztonság fenntartására irányuló alapokmányából fakadó kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges intézkedéseket hozzon.

4. Bármelyik Szerződő Fél megtagadhatja a jelen Megállapodás keretében nyújtott előnyöket a másik Szerződő Fél jogi személyiséggel rendelkező beruházójától és az e beruházó beruházásaitól, amennyiben az adott beruházó harmadik állambeli beruházók tulajdonában vagy irányítása alatt áll, és az előnyök nyújtását megtagadó Szerződő Fél:

(a) nem tart fenn diplomáciai kapcsolatot a harmadik állammal; vagy

(b) olyan intézkedéseket fogad el vagy tart fenn a harmadik állammal szemben, amelyek tiltják az ilyen beruházóval folytatott és a beruházásaihoz kapcsolódó ügyleteket, vagy az előnyök biztosítása a beruházó által létrehozott beruházások vonatkozásában ezen intézkedések megsértését vagy kijátszását jelentené.

5. Egy Szerződő Fél megtagadhatja a jelen Megállapodás előnyeit a másik Szerződő Fél azon beruházója számára, amely e Szerződő Fél jogi személye, továbbá a beruházásai számára, ha ez a jogi személy nem folytat jelentős üzleti tevékenységet a megtagadó Szerződő Fél területén, vagy ha a megtagadó Szerződő Fél személyei birtokolják vagy irányítják ezt a jogi személyt.

6. A Szerződő Fél jelen Megállapodásban hivatkozott intézkedéseibe beleértendők a Szerződő Félnek az Európai Unióban betöltött tagságából fakadó kötelezettségeivel összhangban alkalmazandó intézkedések is. A Megállapodásban a „fizetési mérleg súlyos nehézségére vagy ennek veszélyére” tett utalás egyben azokat az eseteket is magában foglalja, amikor a fizetési mérleg súlyos nehézsége vagy ennek veszélye abban a gazdasági vagy monetáris unióban áll fenn, amelynek a Szerződő Fél tagja.

17. cikk

Záró rendelkezések, hatálybalépés, időbeli hatály, megszűnés és módosítások

1. A jelen Megállapodás nem sértheti Magyarország Európai Unióban betöltött tagságából eredő kötelezettségeit és ezeknek a kötelezettségeknek alárendelt. Következésképpen a Megállapodás rendelkezései egészükben vagy részükben sem hivatkozhatók vagy értelmezhetők akként, hogy Magyarország az Európai Unió alapját képező szerződésekből fakadó kötelezettségeit érvényteleníti, módosítja, vagy egyéb módon érinti.

2. A Szerződő Felek diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépésére vonatkozó belső jogi eljárási követelményeiket teljesítették. Ez a Megállapodás az utolsó értesítés kézhezvételét követő 60. (hatvanadik) napon lép hatályba.

3. A jelen Megállapodás 10 (tíz) éves időtartamra marad hatályban, majd azt követően hatálya meghosszabbodik, kivéve, ha valamely Szerződő Fél diplomáciai csatornákon keresztül, írásban tájékoztatja a másik Szerződő Felet a felmondásra vonatkozó szándékáról. A felmondás az értesítés másik Szerződő Fél általi kézhezvételét követően 1 (egy) évvel lép hatályba, de nem korábban, mint a kezdeti 10 (tíz) éves időszak lejártá.

4. A jelen Megállapodás megszüntetése előtt megvalósított beruházások tekintetében a Megállapodás rendelkezései a megszüntetést követő további 10 (tíz) évig alkalmasak maradnak joghatás kiváltására.

5. A jelen Megállapodás a Szerződő Felek közötti írásbeli megegyezéssel módosítható, diplomáciai csatornákon keresztül. Minden módosítás a Megállapodás szerves részét képezi, és e cikk (2) bekezdésében meghatározottakkal egyenlő módon lép hatályba.

ENNEK HITELÉÜL az arra kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a Megállapodást aláírták.

KÉSZÜLT két eredeti példányban, Maszkatban, 2022. február 02. napján, azaz 30 Jumada 2 1443, magyar, arab és angol nyelven, és mind a három nyelven egyaránt hiteles szövegnek minősül. Értelmezésbeli eltérések esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

2. melléklet a 2022. évi X. törvényhez⁷

AGREEMENT

BETWEEN THE GOVERNMENT OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT OF THE SULTANATE OF OMAN FOR THE PROMOTION AND RECIPROCAL PROTECTION OF INVESTMENTS

The Government of Hungary and the Government of the Sultanate of Oman (hereinafter referred to as the “Contracting Parties”);

Desiring to expand and strengthen the existing economic cooperation to the mutual benefit of both Contracting Parties;

Intending to create and maintain favourable conditions for Investments of Investors of one Contracting Party in the Territory of the other Contracting Party;

Recognizing that these objectives should be achieved in a manner consistent with the promotion and protection of public health, environment, security, safety, and sustainable development as well as with the promotion of internationally recognized labour rights and principles of corporate social responsibility;

Desiring to secure an overall balance of rights and obligations between Investors and the host state; and

Realising that the promotion and reciprocal protection of Investments, according to the present Agreement, stimulates the business initiatives between the Contracting Parties in the interest of their economic development;

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Agreement:

1. The term “Investment” shall comprise of every kind of asset owned or controlled by an Investor of one Contracting Party in the Territory of the other Contracting Party in connection with economic activities pursuant to the laws and regulations of the latter and has the characteristics of an investment, such as the commitment of capital or other resources, the expectation of gain or profit and the assumption of risk and shall include, in particular, though not exclusively:

- (a) movable and immovable property as well as any other rights in rem such as mortgages, liens and pledges;
- (b) shares, stocks and any other form of equity participation in a company;